

Posudek na bakalářskou práci Marie Lesákové „Kvantitativní obsahová analýza článků o kampani #MeToo v denících MF Dnes a Právo

Kampaň #MeToo je podle mne z hlediska bakalářského projektu vděčné téma. Je stále velmi aktuální, přinesla řadu kontroverzí a otevřela palčivý problém, který až příliš dlouho zůstával stranou pozornosti. O to zajímavější je toto téma v českém kontextu, kde je zpravidla uchopeno způsobem, jež nemá v civilizovaném světě obdoby. Celá řada „osobností“ veřejného života, zpravidla mužského pohlaví, totiž považovala za důležité se proti kampani #MeToo vymezit a ukázat, jak je zcestná a jak zcestné jsou požadavky miliónů žen, které zpravidla jen zveřejňují své osobní zkušenosti s všudypřítomným sexuálním obtěžováním. Už jen počet žen, které se do kampaně zapojily, překonaly své pocity studu a ponížení a podělily se o své drastické zkušenosti, zdaleka vyvažuje těch několik kontroverzních kauz, které prošly tiskem a jakoukoliv „újmou“ těch několik vlivných mužů, o kterých vyšlo najevo, že ženy (i muže) pojmají především jako sexuální objekty a že zneužívají svou moc k tomu, aby jim ukazovaly, kam patří. Nemalá část veřejně českých veřejně činných mužů by ženám nejraději zavřela ústa, ale v tom mají smůlu. Jejich svět už nikdy nebude stejný jako před #MeToo.

Marie při své volbě vyšla z osobní zkušenosti, ale i ze své práce, kdy se v podstatě profesně věnuje společenskému diskurzu a přispívá k němu. Dobré je i to, že je kampaň relativně stále ještě nová a není tudíž zevrubněji vědecky zpracovaná, alespoň ne v českém kontextu. Využití kvantitativní obsahové analýzy považuji z hlediska mediálních studií za odůvodněné, protože umožňuje právě otevřít dané téma relativně nezaopatřené a přehledně ho strukturovat. Její volbu samozřejmě usnadnila i snadnost přístupu k tiskovým databázím, který Marie má z titulu své práce.

Na úvod bych se rád vyjádřil k přístupu Marie k jejímu bakalářskému projektu, protože byl příkladný. Z původně velmi mlhavé představy o tématu práce jsme postupně vycizelovali uchopitelné téma, ke kterému si ale Marie musela nastudovat velký objem literatury, jak teoretické, tak metodologické. Podle mne se jí podařilo nabyté poznání dobře komunikovat v rámci teoretické části práce a vymezení vlastních metodologických východisek. Zvládla dobře i frustraci z cizelování tématu, která je pochopitelná.

Z textu je patrné, že Marie nemá problém psát, ale musela se také poměrně dost přizpůsobovat akademickému stylu psaní, což také zvládla velmi dobře. Mé četné připomínky zapracovávala a práci stále posouvala dopředu. Vždy oceňuji, když u svých studentek vidím teoretický a metodologický posun, což Marie splnila mírou vrchovatou.

Po formální stránce nemám k textu vážnější výhrady. Poznámkový aparát splňuje očekávání a práce je logicky strukturovaná a čtivě napsaná. Asi by šly lépe graficky uchopit tabulky v empirické části, ale to je spíše detail.

Teoretická část také splňuje běžné standardy. Marie pokrývá relevantní témata odpovídajícím způsobem a připravuje si tak půdu pro empirickou analýzu. Zde bych rád zopakoval, že Marie musela prakticky celou teoretickou literaturu načíst, což ukazuje její odhodlanost dotáhnout bakalářský projekt do zdárného konce. Navíc jsem jí okruh

literatury neustále rozšiřoval i proto, že měla tendenci stavět příliš na textech, na kterých se podílel její vedoucí práce.

Zvolená metoda je představena dostatečně a diskutovány jsou i všechny relevantní aspekty analýzy. K analytické části se nechci moc vyjadřovat, protože jsem se na ní jako vedoucí pochopitelně podílel. Nechám tedy kritické zhodnocení na oponentce/ovi. Je na ní však podle mne patrné, že se Marie snažila pracovat s jejím teoretickým aparátem.

Pokud ale mám zformulovat nějakou výhradu, pak pro mne bylo překvapivé, že se Marie v práci nevěnuje systematicky ryze českému příspěvku ke zlehčování sexuálního obtěžování, tj. pojmu „sexuální harašení“. V celém textu se tento termín vůbec neobjevuje, zřejmě proto, že se od něj chce Marie distancovat, ale to není správný badatelský přístup. Očekával bych naopak jeho zevrubnou diskusi jeho problematičnosti již v teoretické části, ale především jeho systematickou analýzu v empirické části. V českém kontextu je dnes k dispozici několik prací, které se tomuto pojmu věnují, a bylo by dobré je znát.

Analýze by také jistě prospělo, kdyby byla obsahová analýza rozšířena o některé kódy, které jsme spolu diskutovali, ale bohužel již na to nezbyl čas. I tak ale mohu konstatovat, že Marie překódovala celý vzorek po mých prvních připomínkách, což byla nemalá práce, nicméně mám pocit, že se z výzkumného vzorku dalo vytěžit více. Alternativou mohla být kvalitativní analýza (např. diskurzivní) několika typických článků, která by odhalila další souvislosti.

V závěru a Shrnutí Marie shrnuje svá zjištění a ukazuje, že se z výzkumu poučila. Lepší by ale asi bylo tyto dvě části spojit do jedné, protože závěr je pak jen jakýmsi doplňkem.

Vzhledem k výše řečenému práci hodnotím jako velmi dobrou.

Petr Pavlík

Vedoucí práce

21. srpna 2019